

ling til dette Ændringsforslag angaar, vil jeg sige, at den første Del er jeg meget betænkelig ved. Jeg er egentlig nærmest imod, at det skal gøres til Pligt for alle Mejerier at deltage i disse Smørudstillinger eller Smørbedømmelser, og jeg skal nærmere begrunde hvorfor. Dersom dette bliver vedtaget, og dersom de af Forsøgslaboratoriet foranstaltede Smørudstillinger eller Smørbedømmelser skulle have nogen virkelig Betydning og Værdi, maa Smørret fra alle Mejerier bedømmes mindst een Gang maanedlig. Det er absolut nødvendigt. Og hvad vil det sige? Ja, da der her i Landet er ca. 1,400 Mejerier eller over 1,400 Smørmærker, saa kan enhver nok forstaa, at naar alle disse 1,400 Mærker skulle kaldes ind og bedømmes mindst een Gang hver Maaned, vil det blive et meget kostbart Apparat at sætte i Scene. Saa ville vi sikkert blive nødt til at ansætte adskilligt flere Konsulenter eller Assisterter ved Smørbedømmelsen. Det vil blive meget kostbart, og jeg tror heller ikke, det er nødvendigt. Jeg tror derimod, vi nok kunne overdrage Hovedledelsen til Landbrugets og Mejeribrugets Organisationer, og naar vi gøre dette, er jeg heller ikke i Tvivl om, at Sagen vil nok blive ordnet paa en fornuftig og praktisk Maade, og det er det, det kommer an paa.

Jeg kunde tænke mig, hvorledes Organisationerne vilde ordne hele denne Sag — og mange af os her ere jo ikke ukendte med Mejerivæsen i det hele taget, — jeg kunde f. Eks. tænke mig det saaledes, at Fællesorganisationerne foranstalte Afholdelse af lokale Bøtteudstillinger, enten det nu bliver for et Amt eller et Herred. Der vil saa Smørret blive bedømt og faa Karakter. Karakterfortegnelsen vil saa blive indsendt til Forsøgslaboratoriet, og dette kan da se, hvilke Mejerier der producerer det simpleste og daarligste Smør, i det hele Smør, der er Fejl ved, og det bliver saa Laboratoriets Pligt straks at sende Bud efter en Drittel Smør fra disse Mejerier. Jeg tror, det er den Maade, man vilde komme til at gaa frem paa, og derved vilde Forsøgslaboratoriets Arbejde blive langt simplere og lettere, end naar det skal have alle Mærker til Undersøgelse. Det Skridt, der derefter skulde foretages, maatte saa være, at Forsøgslaboratoriet sendte en Mand ud til disse Mejerier for at undersøge, hvad der var Grunden til disse Fejl eller Mangler ved Smørret. Men der vil jeg tillade mig at sige — og jeg tror,

det bør siges her —, at naar Konsulenterne komme, have de en vis Tilbøjelighed til at sige, at Bygningerne ere daarlige byggede, at Mejeriet er daarligt indrettet, at Apparaterne ere daarlige o. s. v. Men dette er jo ikke det væsentlige. Det, det drejer sig om, er at faa undersøgt, om ikke Fejlen ligger paa helt andre Steder og har helt andre Kilder, hidrører fra Fejl ved Skumningen, ved Syrningen eller ved Afkølingen eller i det hele taget fra Behandlingsfejl. Naar en saadan Undersøgelse saa har fundet Sted, og det derefter viser sig, naar der undersøges en ny Drittel, at Fejlen endnu ikke er rettet, men at Smørret endnu har Fejl, saa mener jeg, at Forsøgslaboratoriet sammen med Organisationerne maa træffe Bestemmelser om, hvad der da skal ske. Men jeg antager, at alle kunne være enige om, at det, at fratage et Mejeri Retten til at bruge Lurmærket, bør ikke ske, før alle andre Midler ere forsøgt.

Jeg har nu ganske kort pointeret, hvorfor jeg er imod den første Halvdel af Ændringsforslag Nr. 17. Bestemmelserne i sidste Halvdel af Ændringsforslaget finder jeg derimod gode og praktiske, og jeg tror, det er rigtigt, at det i Loven bliver slaaet fast, at Reglerne skulle indeholde de tre Punkter, som her ere anførte.

Jeg vil derfor tillade mig til Slutning at henstille til Ændringsforslagsstillerne at tage under Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigst at tage Ændringsforslaget tilbage, saaledes at det kunde blive nøjere overvejet inden tredie Behandling, og jeg vil henstille til Udvalget og den ærede Ordfører, om det ikke kunde være muligt at finde en Ordning, hvorved man kunde blive enig om disse Bestemmelser inden tredie Behandling. Jeg mener nemlig, at det egentlig er et af de vigtigste Punkter i hele Forslaget. Maaske det kunde naas paa den Maade, jeg her har antydnet, saaledes at Ændringsforslagsstillerne frafaldt den første Del af Ændringsforslaget og fik optaget den sidste Del deraf, eller maaske der kunde findes en anden Vej, men jeg finder ærligt talt, at det var værd at gøre et Forsøg paa at opnaa Enighed paa dette Punkt.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen, Torsdag den 9. Februar, Kl. 1 med følgende Dagsorden: